

Begin niet met roken

Van der Putten J. *Begin niet met roken (de methode)*. Gemert: BEFIT, 2006 – *Meer Gezondheid*. € 12,50. ISBN 978-90-9021-651-5.

‘Begin niet met roken is de makkelijkste manier om niet te roken.’

In een klein en kleurrijk boekje met verhalen, sudoku’s en een prijsvraag voor een mp3-speler probeert auteur Jozef van der Putten (een stoppen-met-roken-consulent) de jeugd te bereiken over de gevaren van het roken.

Omdat jongeren meestal alleen maar meer geïnteresseerd raken in roken als een volwassene de waarschuwendende vinger heft, is de benadering van de auteur verfrissend. In dit boekje maakt hij de jonge lezer duidelijk waarom ze gaan roken, hoe ze eraan verslaafd raken en waarom roken eigenlijk helemaal niet stoer is. Roken heeft geen voordelen, dat wordt de lezer wel duidelijk. Het een en ander wordt nog eens onderstreept in verhaaltjes waarin de niet-rokende hoofdpersoon wél dat leuke meisje versiert door niet mee te lopen met de – rokende – rest.

Begin niet met roken is een goede poging om roken bij pubers onder de aandacht

te brengen. Als u een rokende puber in de spreekkamer krijgt, denk dan eens aan dit boekje.

Koos Jongebreur

Gezondheid in beeld

Hermans HJE. *Een monster loert. Een collectie historische gezondheidsaffiches van de Universiteit van Amsterdam*. Amsterdam: Vossiuspers UvA. 192 pagina’s. € 22,50. ISBN 978-90-5629-464-9.

De Universiteit van Amsterdam bezit een historische collectie van internationale volksgezondheidsaffiches om mensen voor te lichten. De affiches dateren van het begin van de vorige eeuw, toen er nog geen televisie of internet was. Die collectie is nu voor het eerst mooi in beeld gebracht in dit fraai geïllustreerde boek. De affiches wezen de toeschouwers destijds op de gezondheidsrisico’s van achteloos, roekeloos of immoreel gedrag. Vooral de grote infectieziekten uit die tijd, bijvoorbeeld tuberculose en syfilis, en de preventie van ongevallen in de industrie kregen de aandacht. In het boek staat bij elke affiche een begeleidende tekst met achtergrondinformatie, wat erg interessant is, ook al omdat

sommige affiches bijna kunstwerken zijn die veel beeldtaal bevatten.

Sommige platen zijn prachtig en zouden niet misstaan in een wachtkamer of spreekkamer.

Hubertien J.E. Hermans is historica en wetenschappelijk medewerkster bij de Afdeling Sociale Geneeskunde van het Academisch Medisch Centrum van de Universiteit van Amsterdam. Zij schreef uiteenlopende artikelen en bijdragen aan boeken over de geschiedenis van de sociale gezondheidszorg.

Koos Jongebreur

Proefschriften

Rugverzuim reguleren

Elske Faber. *Management of sick leave due to musculoskeletal disorders* [Proefschrift]. Erasmus Universiteit Rotterdam, 2007. 142 pagina’s.

Recent verscheen het proefschrift van Faber naar ziekteverzuim ten gevolge van aandoeningen van het bewegingsapparaat. Centraal in het proefschrift staat de vraag of betere samenwerking tussen artsen ervoor kan zorgen dat patiënten na een verzuimperiode eerder terugkeren naar het werk. Faber bespreekt twee onderzoeken bij patiënten met lagerug-

klachten. Ten eerste een onderzoek naar een protocol voor samenwerking tussen bedrijfsarts en huisarts op grond van de NHG-Standaarden en NVAB-richtlijnen. Daarnaast een onderzoek naar een gestandaardiseerd formulier voor de communicatie tussen bedrijfsarts en orthopedisch chirurg. Helaas bleek in beide onderzoeken de samenwerking nauwelijks van de grond te komen. In begeleidende hoofdstukken onderzoekt Faber wat de belemmerende factoren zijn voor deze moeizame samenwerking. Verder heeft ze in het proefschrift hoofdstukken opgenomen over determinanten die

voorspellend zijn voor terugkeer naar het werk en, ook zeer lezenswaardig, verzuim als uitkomstmaat in onderzoek naar de effectiviteit van behandelingen voor het impingementsyndroom. Het proefschrift sluit af met een beschouwend hoofdstuk met aanbevelingen voor de praktijk en onderzoek. Al met al biedt het proefschrift een frisse blik en veel stof voor discussie over de samenwerking tussen huisarts en bedrijfsarts. Alleen daarom al is het zeer lezenswaardig voor iedereen die zich afvraagt waarom deze samenwerking nog niet vanzelfsprekend is.

Jacintha van Balen